

mest gør for at løse barnløse pars eller homoseksuelle pars familieproblemer. Adoptionen sker for at hjælpe et forældreløst barn til at få et så godt hjem som overhovedet muligt. Det er altså barnet, der skal sættes i centrum. Sagt lidt firkantet, men alligevel efter min mening rigtigt: Ethvert barn har ret til en familie, men enhver familie har ikke ret til et barn.

Kl. 16.50

Dette helt grundlæggende og meget fundamentale forhold synes jeg ikke at enkelte homoseksuelle tilsyneladende forstår. I hvert fald må det konstateres, at debatten i stort omfang først og fremmest har drejet sig om ligestilling og homoseksuelle pars ret til eventuelt at adoptere frem for adoptivbarnets ønske om at få et så optimalt forældrepar som overhovedet muligt.

Jeg mener, at der er alt for mange partier, og det er selvfølgelig de fire partier, der også står bag det her forslag, og alt for mange homoseksuelle, der ikke udviser den fornødne og selvfølgelig respekterede over for børn, der skal adopteres. Børn er faktisk ikke en vare, de er ikke et handelsobjekt, som man har krav på at få for selv at få en endnu bedre tilværelse.

Jeg synes, at homoseksuelle par modent og selvfølgelig bør acceptere de biologiske konsekvenser af deres seksualitet. Det er nemlig en konsekvens, som betyder, at man ikke selv kan få børn, og derfor har man selvfølgelig heller ikke et krav på at kunne få leveret et barn af samfundet, selv om det nu er det, man ønsker.

Jeg kan godt som far forstå, at man ønsker at få børn. Der er jo ikke noget større og bedre her i tilværelsen. Men det har man altså valgt at man ikke kan eller ikke vil eller ikke følelsesmæssigt vil gøre det sådan, at man kan få det. Det er så ærgerligt.

Det er vel også nogle af de betragtninger, der gør, at alle de donorlande, hvorfra vi typisk får udenlandske adoptivbørn, mig bekendt uden undtagelse afslår at bortadoptere til homoseksuelle ansøgere, fordi disse lande helt naturligt føler sig forpligtet til at sørge bedst muligt for landets egne børn i den situation, hvor landet ikke selv kan give barnet optimale vilkår; så håber og ønsker de, at barnet skal få det i et andet land.

For at konkludere på denne del af mit indlæg vil jeg sige, at børn aldrig nogen sinde bør blive brugt som murbrækkere i det naturlige, i det rigtige og i det nødvendige arbejde, der gøres for at normalisere forholdene for homoseksuelle på

flest mulige områder. Husk, at de svage i den sammenhæng, vi her diskuterer, jo ikke er de homoseksuelle, det er adoptivbørnene. For De Konservative er det adoptivbørnenes vilkår, vi ønsker at sætte i centrum.

(Kort bemærkning):

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er fuldstændig enig i hr. Helge Adam Møllers udgangspunkt, at alle mennesker ikke har ret til at få et barn. Det er sådan set også grundlaget for det beslutningsforslag, som vi fra oppositionen har fremsat. Udgangspunktet er nemlig, at alle skal have ret til at blive prøvet i forhold til, om de er egnede som adoptivforældre. Det er udgangspunktet. Det vil altså sige, at der ikke ligger en eller anden universel ret til, at alle mennesker skal have mulighed for at få et barn. Så langt er vi helt enige.

Men jeg bliver nødt til at bede hr. Helge Adam Møller uddybe, hvorfor det er det mest ideelle at have en mor og en far.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg tror, at stort set alle de mennesker, der selv har børn, hvad enten det er mødre eller fædre, godt ved, at det, et barn gerne vil have, selvfølgelig er en mor og en far.

De, der ikke selv er mødre eller fædre endnu, kender vel også det arbejde, vi normalt gør ude i daginstitutioner og i folkeskoler, hvor vi siger, at det er kedeligt, hvis en folkeskole kun består af mandlige lærere eller kun har kvindelige lærere, for ethvert barn har brug for det modspil, som man typisk får af to af forskelligt køn.

Jeg husker meget tydeligt, da jeg første gang for 25 år siden var 12 timer i praktik på en daginstitution som nyvalgt socialudvalgsmedlem. Jeg var den eneste mand, der kom derhen, og drengene hang på mig hele den dag. Det var jo ikke, fordi de kvindelige pædagoger ikke var engagerede og dygtige og omsorgsfulde og kærlige, men nogle af drengene manglede altså det mandlige modspil, en, de kunne spille fodbold med og kravle i træer med osv. Det er der nogle kvinder der kan, men indimellem er mænd bedre.

Så det er bare en helt naturlig del. Vi giver dem noget forskelligt, og derfor er det optimale for et barn at få noget både fra en kvinde og en mand.